

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że S. N. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) spółki z o.o. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 1 marca 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku i ustalił za ten okres podstawę wymiaru składek na te ubezpieczenia oraz na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od marca do czerwca 2009 roku. (decyzja k 39 – 47akt ZUS)

W dniu 9 czerwca 2017 roku płatnik składek – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wniósł odwołanie od powyższej decyzji i uznanie, że zainteresowana S. N. nie podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 1 marca 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku oraz od 1 lutego 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku. W uzasadnieniu podniósł, że we wskazanym okresie z zainteresowaną łączyła go umowa o dzieło, czego żadna ze stron w czasie trwania tej umowy nie zakwestionowała. (odwołanie k 2-4)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 7 lipca 2017 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k 6-8)

Zainteresowana S. N. przyłączyła się do stanowiska organu rentowego. (oświadczenie – e – protokół rozprawy z dnia 28.11.2017 – CD k 25)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 3 lutego 2003 roku. Przedmiotem działalności tego przedsiębiorcy jest m.in. działalność detektywistyczna i ochroniarska oraz działalność usługowa związana z utrzymaniem porządku w budynkach i zagospodarowaniem terenów zielonych. Spółka zajmuje się usługami w zakresie fizycznej ochrony, konwojowania, monitorowania sygnałów oraz usługami porządkowymi. (niesporne)

W dniu 30 grudnia 1999 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. a zainteresowaną S. N. zawarta została umowa zlecenia, której przedmiotem było wykonanie zadań (pracy) w zakresie ochrony fizycznej osób i mienia realizowanego przez zleceniodawcę w obiekcie na terenie spółki. Umowa została zawarta na czas nieokreślony, wynagrodzenie określono stawką godzinową w wysokości 3,00 zł netto za każdą roboczo-godzinę, ustalono, że będzie ono płatne w terminie 3 dni od daty doręczenia rachunku. Na mocy aneksu nr (...) do opisaney umowy zlecenia z dniem 1 czerwca 2008 roku określono stawkę godzinową w wysokości 4,00 zł netto za każdą godzinę realizacji umowy. (umowa k 31, aneks k 29 akt ZUS załączonych do akt sprawy)

Kolejna umowa zawarta w dniu 1 marca 2009 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. a zainteresowaną S. N. nazwana została „umową o dzieło”. Przedmiot umowy został określony, jako wykonanie określonych czynności tj. sprzątanie dozór mienia i inne w czasie i w miejscu wskazanym przez stronę zamawiającą. Zamawiający zobowiązał się m.in. do dostarczenia wykonawcy wszelkich niezbędnych materiałów, sprzętu i odzieży ochronnej. Strony ustaliły termin wykonania dzieła na dzień 31 marca 2010 roku, z dopuszczeniem przerw w jego realizacji na wniosek jednej z nich. Wynagrodzenie określono stawką godzinową w wysokości 4,50 zł netto za każdą godzinę realizacji dzieła. Ustalono, że wynagrodzenie będzie płatne po odebraniu dzieła przez zamawiającego, w terminie 10 dni od daty otrzymania rachunku. W umowie określono również, że z jej tytułu wykonawca nie posiada ubezpieczenia społecznego, a okres wykonywania dzieła nie będzie zaliczał się do stażu pracy i uprawnień emerytalno rentowych. (umowa k 22 akt ZUS załączonych do akt sprawy)

Po zmianie rodzaju umowy od 1 marca 2009 roku warunki wykonywania czynności nie uległy zmianie, zmieniła się jedynie wysokość stawki godzinowej. (przesłuchanie ubezpieczonej – e – protokół rozprawy z dnia 28.11.2017 – CD k 25)

W dniu 1 kwietnia 2010 roku pomiędzy zainteresowaną a płatnikiem została zawarta kolejna umowa, nazwana „umową o dzieło”. Na jej podstawie płatnik zlecił S. N. wykonanie dzieła polegającego na wykonaniu czynności dozoru mienia i innych w czasie i miejscu wskazanym przez zamawiającego oraz do dostarczenia wykonawcy wszelkich niezbędnych materiałów, sprzętu i odzieży ochronnej. Strony ustaliły termin wykonania dzieła na dzień 31 marca 2011 roku, z dopuszczeniem przerw w jego realizacji na wniosek jednej z nich. Wynagrodzenie określono stawką godzinową w wysokości 4,50 zł netto za każdą godzinę realizacji dzieła. Ustalono, że wynagrodzenie będzie płatne po odebraniu dzieła przez zamawiającego, w terminie 15 dni od daty otrzymania rachunku. W umowie określono również, że z jej tytułu wykonawca nie posiada ubezpieczenia społecznego, a okres wykonywania dzieła nie będzie zaliczał się do stażu pracy i uprawnień emerytalno rentowych. (umowa k 25 akt ZUS załączonych do akt sprawy)

W dniu 1 stycznia 2011 roku strony zawarły kolejną umowę nazwaną „umową o dzieło”, na podstawie której S. N. miała wykonać określone dzieło polegające na zapewnieniu bezpieczeństwa obiektu wskazanego przez płatnika oraz do dostarczenia wykonawcy wszelkich niezbędnych materiałów, sprzętu i odzieży ochronnej. Strony ustaliły termin wykonania dzieła na dzień 31 stycznia 2011 roku, z dopuszczeniem przerw w jego realizacji na wniosek jednej z nich. Wynagrodzenie określono stawką godzinową w wysokości 4,50 zł netto za każdą godzinę realizacji dzieła. W umowie określono również, że z jej tytułu wykonawca nie posiada ubezpieczenia społecznego, a okres wykonywania dzieła nie będzie zaliczał się do stażu pracy i uprawnień emerytalno rentowych. (umowa k 11-13 akt kontroli ZUS załączonych do akt sprawy)

W dniu 1 stycznia 2012 roku strony zawarły kolejną umowę nazwaną „umową o dzieło”, na podstawie której S. N. miała wykonać określone dzieło polegające na zapewnieniu bezpieczeństwa obiektu wskazanego przez płatnika oraz do dostarczenia wykonawcy wszelkich niezbędnych materiałów, sprzętu i odzieży ochronnej. Strony ustaliły termin wykonania dzieła na dzień 31 grudnia 2012 roku, z dopuszczeniem przerw w jego realizacji na wniosek jednej z nich. Wynagrodzenie określono stawką godzinową w wysokości 4,30 zł netto za każdą godzinę realizacji dzieła. Ustalono, że wynagrodzenie będzie płatne po odebraniu dzieła przez zamawiającego, w terminie 21 dni od daty otrzymania rachunku. W umowie określono również, że z jej tytułu wykonawca nie posiada ubezpieczenia społecznego, a okres wykonywania dzieła nie będzie zaliczał się do stażu pracy i uprawnień emerytalno rentowych. (umowa k 15-17 akt kontroli ZUS załączonych do akt sprawy)

Zarówno na podstawie umowy zlecenia jak i umowy o dzieło S. N. pracowała w obiektach wskazanych jej przez płatnika, na podstawie grafiku, który sporządzała dla siebie jak i innych pracowników. Grafiki te przekazywała do biura. Pracownicy mogli się wzajemnie między sobą zastępować, ale tylko między sobą, czyli osobami zatrudnionymi na danym obiekcie. Musiała przejść i sprawdzić czy wszystkie pomieszczenia są zaplombowane, musiała zrobić też obchód na zewnątrz budynku. Co każdy dyżur wykonywała te same czynności. Musiała się co godzinę odmeldować przy czujkach zainstalowanych przez płatnika na końcach obiektów, zamknąć bramę wjazdową do obiektu i włączyć monitoring po zakończeniu pracy przez sprzątaczkę. (przesłuchanie ubezpieczonej – e – protokół rozprawy z dnia 28.11.2017 – CD k 25)

Musiała pozostać w obiekcie po wyjściu pracowników, obejść obiekt i dokonać czynności jakich sobie życzył kontrahent płatnika. (przesłuchanie działającego w imieniu płatnika J. B. – e – protokół rozprawy z dnia 28.11.2017 – CD k 25)

Wynagrodzenie ubezpieczonej ustalane było co miesiąc na podstawie grafiku. Co miesiąc było wypłacane to wynagrodzenie. (przesłuchanie ubezpieczonej – e – protokół rozprawy z dnia 28.11.2017 – CD k 25)

Stawki oferowane przez płatnika w przetargach, do których przystępował pozwalały jedynie na pokrycie niskich wynagrodzeń z umów o dzieło. (przesłuchanie działającego w imieniu płatnika J. B. – e – protokół rozprawy z dnia 28.11.2017 – CD k 25)

(...) spółka z o.o. co jakiś czas organizowała kontrolę wykonywanego przez ubezpieczonego dozoru. (przesłuchanie ubezpieczonej – e – protokół rozprawy z dnia 28.11.2017 – CD k 25)

W spornym okresie od marca 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku ubezpieczona nie posiadała innego tytułu do ubezpieczeń społecznych. S. N. ma ustalone prawo do emerytury. (niesporne)

Decyzją z dnia 20 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że S. N. jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) Spółka z o.o., podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu za okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 stycznia 2010 roku.

Odwołanie płatnika składek od powyższej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi – VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 września 2014 roku. (wyrok k 175 akt VIII U 272/14 załączonych do akt sprawy)

Apelacja płatnika od powyższego orzeczenia została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi – III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 września 2015 roku. (k 268 akt VIII U 272/14 załączonych do akt sprawy)

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016 roku Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej płatnika. (postanowienie k 343-345 akt VIII U 272/14 załączonych do akt sprawy)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie powołanych dokumentów zawartych w załączonych aktach o sygn. akt VIII U 272/14, aktach rentowych, w tym aktach kontroli ZUS oraz przesłuchania zainteresowanej S. N. i działającego w imieniu płatnika J. B. (2).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art.6 ust.1 pkt 4 i art.12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. , poz. 1778) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl zaś przepisu art.13 pkt 2 cytowanej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu zleceniobiorcy podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Z kolei w myśl art.9 ust.4a ustawy stanowi, że zleceniobiorcy, mający ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 4b.

Natomiast zgodnie z art.9 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – osoby pozostające w stosunku pracy spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.

W świetle ust.1a powołanego artykułu pracownicy, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od minimalnego wynagrodzenia, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b.

Zgodnie z art.11 ust.2 powołanej ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10. Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1 ustawy).

Przepis art.36 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi z kolei, że każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Obowiązkiem płatnika składek - na mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklaracji rozliczeniowej, imiennych raportów miesięcznych oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

W myśl zaś przepisu art.18 ust.1 i 3 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast art.20 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Zgodnie zaś z brzmieniem art.104 ust.1 pkt 1 a i 1c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku, Nr 69, poz.415 z późn.zm.) za osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia pracodawcy opłacają obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art.19 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę.

W myśl zaś przepisu art.107 ust.1 wyżej cytowanej ustawy składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie natomiast z treścią art.9 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. Nr 158, poz.1121) przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany opłacać składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwany dalej Funduszem.

Za pracownika zaś – w myśl przepisu art.10 tej ustawy - uważa się m.in. osobę fizyczną, która wykonuje pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), stosuje się przepisy dotyczące zlecenia

Składkę na Fundusz – w myśl art.29 ust.1 i 2 tej ustawy ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art.19 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.), zaś wysokość tej składki określa ustawa budżetowa.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umowami o dzieło”, jakie odwołujący się płatnik (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. zawarł z zainteresowaną.

Kwestią sporną było, czy strony istotnie zawarły umowę o dzieło, nierodzącą obowiązku ubezpieczenia społecznego, czy też zawarły umowę o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a które stanowią tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Stosownie do treści art. 353¹ k.c. strony mogą dokonać wyboru rodzaju łączącego je stosunku prawnego, co nie oznacza jednak dowolności, bowiem przywołany przepis wprost wymaga, aby treść umowy nie sprzeciwiała się naturze danego stosunku prawnego, jego społeczno-gospodarczemu przeznaczeniu i ustawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2010 r., II UK 334/09, LEX nr 604221).

Umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi. Prawidłowa kwalifikacja zawieranej umowy nie zawsze jednak jest sprawą prostą. I tak np. podczas, gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem czy z osobą z zewnątrz. Zatem jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią i zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

Stosownie do treści art. 734§1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.).

Przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu przywołanego art. 750 k.c. Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5)

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z góry określony, i może przyjmować zarówno postać materialną, jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest to, aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny

i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o

osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Kolejną cechą umowy dzieła jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym, a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła chyba, że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2000 r. sygn. II UKN 386/99, opubl. OSNP 2001/16/522).

Przyjmujący zamówienie odpowiada zatem za jakość dzieła i określa metodologię jego wykonania. Dzieło powinno jednak posiadać cechy określone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Wykonanie dzieła zwykle wymaga określonych kwalifikacji, umiejętności i środków (W. C., Zobowiązania, 2007, s. 464).

Zgodnie z treścią umów, jakie odwołujący się płatnik zawarł ze S. N. jej czynności sprowadzały się do dozoru mienia i sprzątnia.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie zainteresowana wykonywała pracę w imieniu i na rzecz odwołującego się. Zajmowała się świadczeniem usług ochroniarskich na wskazanych przez płatnika składkach obiektach, z którymi zawarł umowy o świadczenie usług w zakresie ochrony osób i mienia. Zainteresowana przy wykonywaniu zleconej jej pracy korzystała ze sprzętu przekazanego jej przez płatnika składek. Pracę wykonywała w stałych godzinach tj. w systemie dyżurów 12 lub 24 godzinnych na podstawie ustalanych miesięcznych grafików. Ponadto jej wynagrodzenie było określone stawką godzinową i stanowiło iloczyn ilości przepracowanych godzin i ustalonej w umowie stawki godzinowej.

W ocenie Sądu, w świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych, umów zawartych pomiędzy odwołującym się płatnikiem a zainteresowaną nie można uznać za umowy o dzieło. W uznaniu Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą wolą stron umowy było świadczenie usługi, a nie wykonanie dzieła, gdyż przedmiot umowy zawartej pomiędzy stronami nie posiada cech dzieła.

Treścią zobowiązania ukształtowanego przez strony, nie był bowiem określony wynik odpowiadający pewnym z góry ustalonym warunkom, lecz wykonywanie powtarzalnych i takich samych czynności zmierzających do osiągnięcia rezultatu w postaci zapewnienia bezpieczeństwa obiektu wskazanego przez płatnika.

Wykonywanie czynności tego rodzaju nie ma charakteru czynności przynoszących konkretny materialny rezultat, podlegający ocenie i ewentualnej odpowiedzialności za wady (art. 637 KC - uprawnienia z tytułu rękojmi), lecz w istocie czynności tego rodzaju są realizowane w ramach umów starannego działania, mających charakter umów zlecenia (umów o świadczenie usług).

Zdaniem Sądu sporne umowy, w których zainteresowana zobowiązała się do wykonania określonych czynności w tym sprzątnia, dozoru mienia i innych (a zatem już z samej treści zawartej umowy wynika, że zobowiązana była do dokonania określonych czynności, a nie do osiągnięcia określonego rezultatu) w czasie i miejscu wskazanym przez zamawiającego mają cechy umów o świadczenie usług, a nie umów o dzieło. Czynności polegające na dozorze mienia nie prowadzą do konkretnego rezultatu i wskutek ich wykonywania nie powstaje dzieło. Istotą umowy o dzieło jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej.

Umowa o świadczenie usług jest zaś umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu, lecz oczywiście mogą. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt III AUa 271/13, LEX nr 1378574).

Należy podkreślić, iż zainteresowana wykonywała czynności powtarzalne, niewymagające żadnych kwalifikacji. Mogłyby je wykonać każda zdolna do pracy osoba. Dlatego nie można mówić, iż zawarto z nią umowy ze względu na swoje szczególne właściwości lub zdolności. W rezultacie pracy zainteresowanej z pewnością nie powstało dzieło artystyczne, ani też żaden wyodrębniony przedmiot. Ponadto ubezpieczona wykonywała zlecenia nie decydując o środkach służących ich wykonaniu, te były jej dostarczone przez drugą stronę umowy. Zainteresowana podlegała kierownictwu spółki, to płatnik składek wyznaczał obiekty, w których miała zapewniać bezpieczeństwo, a także pracowała w stałych godzinach, określonych z góry przy pomocy grafików.

Tymczasem dla umowy o dzieło charakterystyczna jest swoboda wykonawcy co do wyboru miejsca i czasu w jakim wykonuje dzieło. Ponadto nie było także jednorazowej kontroli wykonanego „dzieła” na zakończenie umowy, zainteresowana przedstawiała jedynie zestawienie przepracowanych godzin, na podstawie których były obliczane należne jej wynagrodzenia.

Rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd miał także na względzie fakt prawomocnego oddalenia odwołania płatnika od decyzji z dnia 20 listopada 2013 roku, stwierdzającej, że S. N. jako zleceniobiorca jest objęta ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowymi i wypadkowym w okresie od 1 do 31 stycznia 2010 roku.

Okres ten, co wynika z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie nie odbiegał w żaden sposób od pozostałego okresu współpracy zainteresowanej z płatnikiem. Sposób wykonywania umów pozostawał niezmienny.

Dlatego też uznać należy, za prawidłową decyzją organu rentowego, że S. N. podlegała w całym kwestionowanym okresie wskazanym ubezpieczeniom.

Dokonując rozważań w zakresie kwestionowanych miesięcznych wysokości podstaw wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe i wypadkowe ustalonych w zaskarżonej decyzji wskazać należy, iż zgodnie z art.18 ust.1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia, stanowi osiągnięty na podstawie umowy przychód (w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Odwołujący w swym odwołaniu nie zakwestionował wysokości ustalonych podstaw wymiaru składek.

Zaskarżona decyzja organu rentowego jest zatem prawidłowa zarówno w zakresie objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi tj. emerytalnym, rentowym i wypadkowym z tytułu wykonywania spornych umów, jak i ustalenia wysokości podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia oraz na FGŚP.

Z tych wszystkich względów Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.